”بي فِڪر بادشاه بنڻي جي يُڪتي“

آج باپ دادا بي فِڪر بادشاهون ڪي سڀا ديک رهي هئہ. يهہ راجيہ سڀا ساري ڪلپ ۾ وِچتر سڀا هئہ. بادشاه تو بهت هوتي هئہ ليڪن بي فِڪر بادشاه، يهہ وِچتر سڀا اِس سنگم يُڳ پر هين هوتي هئہ. يهہ بي فِڪر بادشاهون ڪي سڀا ستيڳ ڪي راجيہ سڀا سين ڀي سريشٽ هئہ. ڪيونڪ وهان تو فِڪر اؤر فخُر دونو ڪي اَنتر ڪا گيان اِمرج نهين رهتا هئہ. فِڪر شبد ڪا معلوم نهين هوتا. ليڪن اَڀي جب ڪِ ساري دنيا ڪوئي نہ ڪوئي فِڪر ۾ هئہ، سويري سين اوٺتي اَپنا، پريوار ڪا، ڪاريہ وهنوار ڪا، مِتر سنبنڌيون ڪا ڪوئي نہ ڪوئي فِڪر هونگا. ليڪن آپ سڀي اَمبرتويلي سين بي فِڪر بادشاه بن دِن آرنڀ ڪرتي اؤر بي فِڪر بادشاه بن هر ڪاريہ ڪرتي. بي فِڪر بادشاه بن آرام ڪي نِيند ڪرتي. سُک ڪي نِيند، شانتي ڪي نِيند ڪرتي هو. اَئسي بي فِڪر بادشاه بن گئي. اَئسي بني هو يا ڪوئي فِڪر هئہ؟ باپ ڪي اوپر ذميواري دي دِي تو بي فِڪر هو گئي. اَپني اوپر ذميواري سمجهني سين فِڪر هوتا هئہ. ذميواري باپ ڪي هئہ اؤر مئن نِمت شيواڌاري هون. مئن نِمت ڪرم يوڳي هون. ڪراونهار باپ هئہ، نِمت ڪرنهار مئن هون. اَگر يهہ سِمرتي هر سميہ سُتهہ هين رهتي هئہ تو سدا هين بي فِڪر بادشاه هئہ. اَگر غلطي سين ڀي ڪسي ڀي وئرٿ ڀاءُ ڪا اَپني اوپر بوجهہ اُٺا ليتي هو تو تاج ڪي بجاءِ فِڪر ڪي اَنيڪ ٽوڪري سِر پر آ جاتي هئہ. نهين تو سدا لائيٽ ڪي تاج ڌاري بي فِڪر بادشاه هو. بس باپ اؤر مئن، تيسرا نہ ڪوئي. يهہ اَنڀوتي سهج بي فِڪر بادشاه بناءِ ديتي هئہ. تو تاج ڌاري هو يا ٽوڪري ڌاري هو؟ ٽوڪرا اُٺانا اؤر تاج پهننا ڪتنا فرق هو گيا. ايڪ تاج ڌاري سامني کڙا ڪرو اؤر ايڪ بوجهہ والا، ٽوڪري والا کڙا ڪرو تو ڪيا پسند آئينگا! تاج يا ٽوڪرا؟ اَنيڪ جنمون ڪي اَنيڪ بوجهہ ڪي ٽوڪري تو باپ آڪر اُتار ڪر هلڪا بناءِ ديتا. تو بي فِڪر بادشاه اَرٿات سدا ڊبل لائيٽ رهني والي، جب تڪ بادشاه نهين بني هئہ تب تڪ يهہ ڪرم اِندريان ڀي اَپني وش ۾ نهين رهہ سڪتي هئہ. راجا بنتي هو تب هين ماياجيت، ڪرم اِندريہ جيت، پرڪرتي جيت بنتي هو. تو راجيہ سڀا ۾ ٻئٺي هو نان. اَڇا.

آج يوُرپ ڪا ٽرن هئہ. يوُرپ نين اَڇا وِستار ڪيئا هئہ. يوُرپ نين اَپني پروس ڪي ديشون ڪي ڪلياڻ ڪا پلئن اَڇا بنايا هئہ. جئسي باپ سدا ڪلياڻڪاري هئہ وئسي بچي ڀي باپ سمانِ ڪلياڻ ڪي ڀاونا رکني والي هئہ. اَڀي ڪسي ڪو ڀي ديکينگي تو رحم آتا هئہ نان ڪِ يهہ ڀي باپ ڪي بن جائي. ديکو باپ دادا اِسٿاپنا ڪي سميہ سين ليڪر وديش ڪي سڀي بچون ڪو ڪسي نہ ڪسي روپ سين ياد ڪرتي رهي هئہ. اؤر باپ دادا ڪي ياد سين سميہ آني پر چارون اور ڪي بچي پهونچ گئي هئہ. ليڪن باپ دادا نين آواهن بهت سميہ سين ڪيئا هئہ. آواهن ڪي ڪارڻ آپ لوڳ ڀي چُمبڪ ڪي طرح آڪرشِت هو پهونچ گئي هو. اَئسي لگتا هئہ نان ڪِ نامعلوم ڪئسي هم باپ ڪي بن گئي! بن گئي يهہ تو اَڇا لگتا هين هئہ، ليڪن ڪيا هو گيا، ڪئسي هو گيا يهہ ڪڀي ٻئٺ ڪر سوچو، ڪهان سين ڪهان آڪر پهونچ گئي هو تو سوچني سين وِچتر ڀي لگتا هئہ نان! ڊراما ۾ نونڌ نونڌي هوئي ٿي. ڊراما ڪي نونڌ نين سڀي ڪو ڪوني ڪوني سين نِڪال ڪر ايڪ پريوار ۾ پهونچا ديئا. اَڀي يهي پريوار اَپنا لگني ڪي ڪارڻ اَتِي پيارا لگتا هئہ. باپ پياري تي پيارا هئہ تو آپ سڀي ڀي پياري بن گئي هو. آپ ڀي ڪم نهين هو. آپ سڀي ڀي باپ دادا ڪي

سنگ کي رنگ ۾ اَتي پياري بن گئي هو. ڪسي ڪو ڀي ديکو تو هرايڪ، ايڪ دو سين پيارا لگتا هئہ. هرايڪ کي چهري پر روحانيت ڪا پرڀاءُ دکائي ديتا هئہ. فارينرس ڪو ميڪَپ ڪرنا اَڇا لگتا هئہ! تو يهہ فرشتيپن ڪا ميڪپ ڪرني ڪا اَستان هئہ. يهہ ميڪپ اَئسا هئہ جو فرشتا بن جاتي هئہ. جئسي ميڪپ کي باد ڪوئي ڪئسا ڀي هو ليڪن بدل جاتا هئہ نان. ميڪپ سين بهت سُندر لگتا هئہ. تو يهان ڀي سڀي چمڪتي هوئي فرشتي لگتي هو. ڪيونڪ روحاني ميڪپ ڪر ليئا هئہ. اُس ميڪپ ۾ تو نقصان ڀي هوتا هئہ. اِس ۾ ڪوئي نقصان نهين. تو سڀي چمڪتي هوئي سروَ کي سنيهي آتمائين هو نان! يهان سنيهہ کي بِنا اَؤر ڪُڇ هئہ هين نهين. اُنو تو ڀي سنيهہ سين گُڊمارننگ ڪرتي، کاتي هو تو ڀي سنيهہ سين ”برهما ڀوڄن“ کاتي هو. چلتي هو تو ڀي سنيهہ سين باپ کي سات، هات ۾ هات مِلا ڪر چلتي هو. فارينرس ڪو هات ۾ هات مِلا ڪر چلنا اَڇا لگتا هئہ نان! تو باپ دادا ڀي ڪهتي هئہ ڪِ سدا باپ ڪو هات ۾ هات دي، ڦر چلو. اَڪيلي نهين چلو. اَڪيلي چلينگي تو ڪڀي بور هو جائينگي اَؤر ڪڀي ڪسڪي نظر ڀي پَر جائينگي. باپ کي سات چلينگي تو ايڪ تو ڪڀي ڀي مايا ڪي نظر نهين پرينگي اَؤر دوسرا سات هوني کي ڪارڻ سدا هين خوشي خوشي سين مؤج سين کاتي چلتي مؤج مناتي چلينگي. تو ساتي سڀڪو پسند هئہ نان! يا اَؤر ڪوئي چاهيئي! اَؤر ڪوئي ڪَمپينِئن ڪي ضرورت تو نهين هئہ نان! ڪڀي ٿورا دِل بهلاني کي ليئي ڪوئي اَؤر چاهيئي؟ دوکي ديني والي سنبنڌ سين ڇوٽ گئي. اُس ۾ دوکا ڀي هئہ اَؤر دُک ڀي هئہ. اَڀي اَئسي سنبنڌ ۾ آ گئي جهان نہ دوکا هئہ، نہ دک هئہ. بچ گئي. سدا کي ليئي بچ گئي. اَئسي پڪي هو، ڪوئي ڪچي تو نهين. اَئسي تو نهين وهان جاڪر پتر لِکينگي ڪِ ڪيا ڪرين، ڪئسي ڪرين، مايا آ گئي.

يوُرپ والون نين وشيش ڪؤنسي ڪمال ڪي هئہ؟ باپ دادا سدا ديکتي رهي هئہ ڪِ باپ جو ڪهتي هئہ ڪِ هر ورش باپ کي آگي گُلدستا لي ڪرکي آنا وهہ باپ کي بول پرئڪٽيڪل ۾ لاني ڪا سڀي نين اَڇا اَٽينشن رکا هئہ. يهہ اُمنگ سدا هين رها هئہ اَؤر اَڀي ڀي هئہ ڪِ هر ورش نئين نئين بِڇڙي هوئي باپ کي بچي اَپني گهر ۾ پهونچي، اَپني پريوار ۾ پهونچي. تو باپ دادا ديک رهي هئہ ڪِ يوُرپ نين ڀي يهہ لڪش رک ڪرکي ورِڌي اَڇي ڪي هئہ. تو باپ کي مهاواڪيون ڪو، آگيا ڪو پالن ڪرني والي آگياڪاري ڪهلائي جاتي هئہ. اَؤر جو آگياڪاري بچي هوتي هئہ اُنهون پر وشيش باپ کي آشيرواد سدا هين رهتي هئہ. آگياڪاري بچي سُتهہ هين آشيرواد کي پاتر آتمائين هوتي هئہ. سمجها! ڪُڇ ورش پهلي ڪتني ٿوري ٿي ليڪن هر سال ورِڌي ڪو پراپت ڪرتي، بَڙي تي بڙا پريوار بن گيا. تو ايڪ سين دو، دو سين تين، اَڀي ڪتني سينٽر هو گئي. يوُ.ڪي. تو اَلگ بَڙا هئہ هين، ڪنيڪشن تو سڀڪا يوُ.ڪي. سين هين هئہ. ڪيونڪ وديش ڪا فائونڊيشن تو وهي هئہ. ڪتني ڀي شاخائين نِڪل جائي، جهاڙ وِستار ڪو پراپت ڪرتا رهي ليڪن ڪنيڪشن تو فائونڊيشن سين هوتا هين هئہ. اَگر فائونڊيشن سين ڪنيڪشن نهين رهي تو ڦر وِستار وِرڌي ڪو ڪئسي پراپت ڪري. لنڊن ۾ وشيش اَنيہ رتن ڪو نِمت بنايا ڪيونڪ فائونڊيشن هئہ نان. تو سڀي ڪا ڪنيڪشن، ڊئريڪشن سهج ملني سين پرشارٿ اَؤر شيوا دونو ۾ سهج هو جاتا هئہ. باپ دادا تو هئہ هين. باپ دادا کي بِنا تو ايڪ سيڪنڊ ڀي نهين چل سڪتي هو اَئسا ڪمبائينڊ هئہ. ڦر ڀي ساڪار روپ ۾، شيوا کي ساڌنون ۾، شيوا کي پروگرامس پلئنس ۾ اَؤر

ساٿ ساٿ اَپني سُوَ اُنتي ڪي لِيئي يي ڪسي ڪو يي ڪوئي يي ڊائريڪشن چاهيئي تو ڪنيڪشن رِڪا هوئا هئہ. يھہ يي نِمت بنائي هوئي ماڌيم هئہ. جس سين سهج هين حل مِل سڪي. ڪئين بار اَئسي مايا ڪي طوفان آتي هئہ جو ٻُڌي ڪليئر نہ هوني ڪي ڪارڻ باپ دادا ڪي ڊائريڪشن ڪو، شڪتي ڪو ڪئڇ نهين ڪر سڪتي هئہ. اَئسي ٽائيم ڪي لِيئي ڦر ساڪار ماڌيم نِمت بنائي هوئي هئہ. جسڪو آپ لوگ ڪهتي هو ”داديان، ديديان“. يھہ نِمت هئہ. جس سين ٽائيم ويسٽ نہ جائي. باقي باپ دادا جانتي هئہ ڪِ هِمت والي هئہ. وهان سين هين نِڪل ڪر اؤر وهان هين شيوا ڪي نِمت بن گئي هئہ تو چئريٽي بِگينس اَئٽ هوم ڪا پاٺ اَڇا پڪا ڪيئا هئہ، وهان ڪي هين نِمت بن وِرڌي ڪو پراپت ڪرانا يھہ بهت اَڇا هئہ. ڪلياڻ ڪي ڀاونا سين آگي بڍ رهي هو تو جهان درڍ سنڪلپ هئہ وهان سڦلتا هئہ هين. ”ڪُڇ يي هو جائي ليڪن شيوا ۾ سڦلتا پاني هين هئہ“ اِس سريشٽ سنڪلپ نين آج پرتکيہ ڦل ديئا هئہ. اَيي اَپني سريشٽ پريوار ڪو ديک وشيش خوشي هوتي هئہ اؤر وشيش پانڊوَ هين ٽيچر هئہ. شڪتيان سدا مددگار تو هئہ هين. پانڊوون سين سدا شيوا ڪي وشيش وِرڌي ڪا پرتکيہ ڦل ملنا هئہ. اؤر شيوا سين يي زياده شيواڪيندر ڪي رِمجهم، شيواڪيندر ڪي رؤنق شڪتيون سين هوتي هئہ. شڪتيون ڪا اَپنا پارٽ هئہ، پانڊون ڪا اَپنا پارٽ هئہ. اِس لِيئي دونو آوشيڪ هئہ. جس سينٽر پر شڪتيان هوتي اؤر پانڊوَ نهين هئہ تو پاورفُل نهين هوتي. اِس لِيئي دونو هين ضروري هئہ. اَيي آپ لوگ جڳي هو تو ايڪ دو سين سهج هين اَنيڪ جڳتي جائينگي. محنت اؤر ٽائيم تو لڳا ليڪن اَيي اَڇي وِرڌي ڪو پاءِ رهي هو. درڍ سنڪلپ ڪيي سڦل نہ هو يھہ هو نهين سڪتا. يھہ پريڪٽيڪل پروُف ديک رهي هئہ. اَگر ٿورا يي دِلشِڪست هو جاتي ڪِ يهان تو هونا هين نهين هئہ تو اَپنا ٿورا سا ڪمزور سنڪلپ شيوا ۾ يي فرق لي آتا هئہ. درڍتا ڪا پاڻي ڦل جلدي نڪالتا هئہ. درڍتا هين سڦلتا لاتي هئہ.

”پرماتم دُعائين ليني هئہ تو آگياڪاري بنو“ (اَويڪت مُرليون سين)

جئسي باپ نين ڪها اَئسي ڪيئا، باپ ڪا ڪهنا اؤر بچون ڪا ڪرنا- اِسڪو ڪهتي هئہ نمبروَن آگياڪاري. باپ ڪي هر ڊئريڪشن ڪو، شريمت ڪو يٿارٿ سمجھ ڪر پالن ڪرنا، اِسڪو ڪهتي هئہ آگياڪاري بننا. شريمت ۾ سنڪلپ ماتر يي من مت وا پَرمت مِڪس نہ هو. باپ ڪي آگيا هئہ ”مُجهہ ايڪ ڪو ياد ڪرو“ اَگر اِس آگيا ڪو پالن ڪرتي هئہ تو آگياڪاري بچي ڪو باپ ڪي دُعائين ملتي هئہ اؤر سب سهج هو جاتا هئہ.

باپ دادا نين اَمبرت ويلي سين ليڪر رات ڪي سوني تڪ منسا واچا ڪرمڻا اؤر سنبنڌ سمپرڪ ۾ ڪئسي چلنا هئہ وا رهنا هئہ، سيڪي لِيئي شريمت اَرٿات آگيا دي هوئي هئہ. هر ڪرم ۾ منسا ڪي اِسٿتي ڪئسي هو اُسڪا يي ڊئريڪشن وا آگيا ملي هوئي هئہ. اُسي آگيا پرماڻ چلتي چلو. يهي پرماتم دُعائين پراپت ڪرني ڪا آڌار هئہ. اِنهين دُعائون ڪي ڪارڻ آگياڪاري بچي سدا ڊبل لائيٽ، اُڙتي ڪلا ڪا اَنيڀؤ ڪرتي هئہ. باپ دادا ڪي آگيا هئہ، ڪسي يي آتما ڪو نہ دُک دو، نہ دُک لو. تو ڪئين بچي دُک ديتي نهين هئہ، ليڪن لي ليتي هئہ. يھہ يي وئرٿ سنڪلپ چلني ڪا ڪارڻ بن جاتا هئہ. ڪوئي وئرٿ بات سُن ڪر دُکي هو گئي، اَئسي ڇوٽي ڇوٽي اَوگيائين يي من ڪو ڀاري بنا ديتي هئہ اؤر ڀاري هوني ڪي ڪارڻ اونچي اِسٿتي ڪي طرف اُڙ نهين سڪتي.

باپ دادا ڪي آگيا ملي هوئي هئہ، بچي نہ وئرٿ سوچو، نہ وئرٿ ديکو، نہ وئرٿ سُنو، نہ وئرٿ بولو، نہ وئرٿ ڪرم ۾ سميہ گنوائو. آپ بُرائي سين تو پار هو گئي. اَب اَئسي آگياڪاري چريتر ڪا چِتر بنائو تو پرماتم دُعائون ڪي اَڌڪاري بن جائينگي. باپ ڪي آگيا هئہ بچي اَمبرت ويلي وڌي پوُروڪ شڪتيشالي ياد ۾ رهو، هر ڪرم ڪرم يوگي بن ڪر، نِمت ڀاءُ سين، نِرمان بن ڪر ڪرو. اَئسي درشٽي ورتي سيڪي ليئي آگيا ملي هوئي هئہ. يَدي اُن آگيائون ڪا وِڌي پوُروڪ پالن ڪرتي چلو تو سدا اَتي اِندريہ سُک وا خوشي سمپن شانت اِستٿي اَنيڀؤ ڪرتي رهينگي.

باپ ڪي آگيا هئہ بچي تن، من، ڌن اؤر جن اِن سيڪو باپ ڪي اَمانت سمجهو. جو ڀي سنڪلپ ڪرتي هو وهہ پازيٽو هو، پازيٽو سوچو، شُڀ ڀاونا ڪي سنڪلپ ڪرو. باڊِي ڪانشس ڪي ”مئن اؤر ميري پن سين“ دوُر رهو، يهي دو مايا ڪي دروازي هئہ. سنڪلپ، سميہ اؤر سُواس برهمڻ جيوَن ڪي اَمُليہ خزاني هئہ، اِنهين وئرٿ نهين گنوائو. جمع ڪرو. سمرٿ رهني ڪا آڌار هئہ، سدا اؤر سُتهہ آگياڪاري بننا. باپ دادا ڪي مُکيہ پهلي آگيا هئہ، پوِتر بنو، ڪام جيت بنو. اِس آگيا ڪو پالن ڪرني ۾ مئجارٽي پاس هو جاتي هئہ. ليڪن اُسڪا دوسرا ڀائي ڪروڌ، اُسي ۾ ڪيي ڪيي آڌا فيل هو جاتي هئہ. ڪئين ڪهتي هئہ، ڪروڌ نهين ڪيئا ليڪن ٿورا روب تو دِکانا هين پرتا هئہ، تو يهہ ڀي اَوگيا هوئي، جو خوشي ڪا اَنيڀؤ ڪرني نهين ديئگا.

جو بچي اَمبرت ويلي سين رات تڪ ساري دن ڪي دنچريا ڪي هر ڪرم ۾ آگيا پرماڻ چلتي هئہ وي ڪيي محنت ڪا اَنيڀؤ نهين ڪرتي. اُنهين آگياڪاري بنني ڪا وشيش ڦل باپ ڪي آشيرواد ڪي اَنيڀوتي هوتي هئہ، اُنڪا هر ڪرم ڦلدائي هو جاتا هئہ. جو آگياڪاري بچي هئہ وي سدا سنتشٽتا ڪا اَنيڀؤ ڪرتي هئہ. اُنهين تينون هين پرڪار ڪي سنتشٽتا سُتهہ اؤر سدا اَنيڀؤ هوتي هئہ. 1- وي سُيم ڀي سنتشٽ رهتي. 2- وِڌي پوُروڪ ڪرم ڪرني ڪي ڪارڻ سڦلتا روپي ڦل ڪِي پراپتي سين ڀي سنتشٽ رهتي. 3- سنبنڌ سمپرڪ ۾ ڀي اُن سين سيي سنتشٽ رهتي هئہ. آگياڪاري بچون ڪا هر ڪرم آگيا پرماڻ هوني ڪي ڪارڻ سريشٽ هوتا هئہ اِس ليئي ڪوئي ڀي ڪرم ٻڌي وا من ڪو وِچلِت نهين ڪرتا، ٺيڪ ڪيئا وا نهين ڪيئا. يهہ سنڪلپ ڀي نهين آ سڪتا. وي آگيا پرماڻ چلني ڪي ڪارڻ سدا هلڪي رهتي هئہ ڪيونڪ وي ڪرم ڪي ٻنڌن وَش ڪوئي ڪرم نهين ڪرتي. هر ڪرم آگيا پرماڻ ڪرني ڪي ڪارڻ پرماتم آشيرواد ڪي پراپتي ڪي ڦل سوروپ وي سدا هين آنترڪ وِل پاور ڪا، اَتي اِندريہ سُک ڪا اؤر پرپوُرڻتا ڪا اَنيڀؤ ڪرتي هئہ. اَڇا.

وردان - سچي ساٿي ڪا ساٿ ليني والي سروَ سين نياري، پياري نِرموهي ڀوَ

روز اَمبرت ويلي سروَ سنبنڌون ڪا سک باپ دادا سين ليڪر اؤرون ڪو دان ڪرو. سروَ سُکون ڪي اَڌڪاري بن اؤرون ڪو ڀي بنائو. ڪوئي ڀي ڪام هئہ اُسي ساڪار ساٿي ياد نہ آئي، پهلي باپ ڪي ياد آئي ڪيونڪ سچا مِتر باپ هئہ. سچي ساٿي ڪا ساٿ لينگي تو سهج هين سروَ سين نياري اؤر پياري بن جائينگي. جو سروَ سنبنڌون سين هر ڪاريہ ۾ ايڪ باپ ڪو ياد ڪرتي هئہ وهہ سهج هين نِرموهي بن جاتي هئہ. اُنڪا ڪسي ڀي طرف لگاءُ اَرٿات جُهڪاءُ نهين رهتا اِس ليئي مايا سين هار ڀي نهين هو سڪتي هئہ.

سلوگن - مايا ڪو ديکني وا جانني ڪي ليئي تِرڪالدرشي اؤر تِرنيتري بنو تب وجئي بنينگي.